

A Fővárosi Ítéltábla a Litresits Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Litresits Andrásügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Szabados Gergőügyvéd) által képviselt alperes neve (alperes címe) alperes ellen sajtóhelyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2018. január 17. napján kelt 70.P.24.795/2017/7. számú ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt és az alperes részéről 11. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és az elrendelt helyreigazítás szövegéből mellőzi annak közlését, hogy „valótlanul állítottuk, hogy a **felperes neve** vezetett ...-nél és kapcsolódó vállalkozásoknál diákok nevén felnőttek dolgoztak, így kerülve ki a járulékfizetési kötelezettséget.”

Egyebekben az elsőfokú ítéletet a per főtárgya tekintetében helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.500 (Negyvenezer-ötszáz) forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá a Magyar Államnak külön felhívásra 75.600 (Hetvenötezer-hatszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a magyar Államnak külön felhívásra 8.400 (Nyolcezer-négyszáz) forint együttes kereseti és fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az alperest a ... csatorna ... és ... című műsoraiban ... napján „...” címmel sugárzott riportban közölt kijelentések miatt az alábbi helyreigazítás közlésére kérte kötelezni:

- 1) Valótlanul állítottuk, hogy a **felperes neve** vezette ...-nél és kapcsolódó vállalkozásoknál diákok nevén felnőttek dolgoztak, így kerülve ki a járulékfizetési kötelezettséget;
- 2) Azt a való tény, hogy majdnem 900-an vannak az ...” Facebook-csoportban, abban a hamis színben tüntettük fel, hogy majdnem 900 ember maradt fizetés nélkül;
- 3) Valótlanul híreszteltük, hogy ún. ... létezne, és valótlanul állítottuk, hogy ez elcsalt hárommilliárd forintot;
- 4) Azt a való tény, hogy **felperes neve** szemben hárommilliárd forint összegű költségvetési csalás gyanúja miatt folyik eljárás, és azt a való tény, hogy **felperes neve** szoros baloldali kötődése van, és a baloldali pártok és baloldali politikusok jogi képviseletét látta el ügyvédként, abban a

hamis színben tüntették fel, mintha a gyanú szerinti bűncselekményből származó pénzek magánszemélyek bankszámlájára és a baloldali pártok páncélszekrényébe kerültek volna annak érdekében, hogy ily módon oldják meg ezeknek a pártoknak a finanszírozását.
Kérte a valóság közlését is.

Az alperes a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa működtetett televíziós csatorna ... és ... című műsoraiban a belpolitikai hírblokk elején 8 napon belül olvassa be a következő közleményt:

"Helyreigazítás

A ...-én sugárzott műsorunk "... című riportjában valótlanul állítottuk, hogy a **felperes neve** vezetett ...-nél és kapcsolódó vállalkozásoknál diákok nevén felnőttek dolgoztak, így kerülve ki a járulékfizetési kötelezettséget. Ezen felül azt a való tény, hogy az ..." megnevezésű Facebook-csoportban közel 900-an vannak, abban a hamis színben tüntették fel, hogy majdnem 900 személy maradt fizetés nélkül."

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 38.100 forint perköltséget. Kötelezte a felperest és az alperest, hogy külön felhívásra fizessenek meg az állam javára fejenként 18.000-18.000 forint le nem rótt illetéket.

Ítéletének indokolásában idézte az Smtv. 12. § (1) bekezdését, a Pp. 343. § (1) bekezdését és a PK 12. számú állásfoglalást.

1) A "...-nél és kapcsolódó vállalkozásainál diákok nevén felnőttek is dolgoztak, így kerülve ki a járulékfizetési kötelezettséget" közlés vonatkozásában arra mutatott rá, hogy az alperes az állítását alátámasztó bizonyítékot nem jelölt meg, az állítás valóságát nem bizonyította.

2) A "majdnem 900-an vannak az ... Facebook-csoportban" kijelentés tekintetében a Pp. 163. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta a feleket, hogy a 70.P.23.487/2017. számú ügyben felvett bizonyítás eredményéről hivatalos tudomása van, azt jelen per elbírálása során is figyelembe veszi. A perben a két fél azonos volt a jelen perbeli felekkel, jogi képviselőik is ugyanazok voltak, így a bizonyítékok részletesebb ismertetése nem volt szükséges. Azon perben megtekintette az alperes által becsatolt médiatartalmakat, a riportban is hivatkozott zárt Facebook-csoportot, tanúként hallgatta meg **tanú1** és **tanú2**, erre tekintettel ugyanezen bizonyítások jelen perben történő felvételét nem rendelte el. Megállapította, hogy **tanú2** összesen 51 magánszemélytől kapott meghatalmazást a ...-hez köthető ügyben jogi képviselet ellátására. **tanú1** a ... ügyvezetőjeként tett nyilatkozatából az derült ki, hogy a ... semmilyen írásos megbízással és meghatalmazással nem rendelkezik az ügygel kapcsolatban. ... az ..." Facebook-csoportnak kb. 880 tagja volt. A csoport létszáma azonban legfeljebb azt igazolja, hogy ennyien érdeklődnek a Facebook-csoport tevékenysége iránt. Lehetséges, hogy olyan személyek is szerepelnek benne, akik időközben már megkapták a járandóságukat, de még érdeklődnek az ügy iránt; találhatók közöttük újságírók; és erősen feltehető, hogy egy-egy károsult diák vonatkozásában felnőtt családtagok is tagjai a csoportnak. A Facebook csoport létszáma tehát nem ad biztos adatot arra nézve, hogy valójában hány károsult személy van.

A perbeli riportban a valóságnak megfelelően hangzik el a Facebook-csoportra és annak tagjai számára vonatkozó információ. Az egyik riportalany fogalmaz úgy, hogy ennyi ember maradt fizetés nélkül; az alperes a riportalany által elmondottakat közzétéve egyértelműen azonosította a Facebook-csoport létszámát a károsultak létszámával. Ezzel pedig hamis látszatot keltett, miután az

azonosítható károsultak száma ennél jóval kevesebb. Az eltérés nagyságrendileg jelentős, ezért ez a téves adat nem lényegtelen.

3)-5) A ... létezésére vonatkozó állítás, továbbá azon kijelentések vonatkozásában, miszerint a bünszervezet elcsalt 3 milliárd forintot, valamint, hogy az így elcsalt pénz magánszemélyek számlájára és baloldali pártok páncélszekrényébe került pártfinanszírozási célból, azt hangsúlyozta, hogy a riport második felében a médiatartalom szóvivő sajtó-tájékoztatójáról számol be. Az általa elmondottakat a riporter először összefoglalja, de már ebből is egyértelmű - mind a szöveggörnyezet, mind a bejátszott kép alapján -, hogy ezzel a szóvivő által elmondottakat összegzi, majd a szóvivő által elmondottak lejátszásra is kerültek.

A felperes által kifogásolt állítások tehát a ..., azaz a Magyarországot kormányzó párt hivatalos sajtótájékoztatóján hangzottak el.

Az Smtv. 12. § (1) bekezdése, Magyarország Alaptörvénye IX. cikkének (2) bekezdése, az Smtv. 10. §-a, 13. §-a, 4. §-a (3) bekezdése és PK 14. számú állásfoglalás alapján arra mutatott rá, hogy a sajtószerv kötelezettsége, hogy a jelentősebb magyar pártok által adott nyilatkozatokról a közvéleményt tájékoztassa, egyidejűleg a közvélemény alkotmányos joga is, hogy ezekről tudomást szerezzen. Amikor a sajtó egy sajtótájékoztatóról pontosan, az ott elhangzottakat összefoglalva vagy szó szerint idézve beszámol, alkotmányos kötelezettséget teljesít. Amennyiben a sajtótájékoztatón elhangzottak idézéséért felelősség terhelné a sajtószervet, a sajtó arra kényszerülne, hogy egy ilyen eseményről az elhangzottakat szűrve, a számára kockázatosnak ítélt tartalmakat kihagyva számoljon be. Ebben az esetben sérülne a közvélemény tájékoztatásához fűződő alkotmányos érdek. A sajtó nem tartozik sajtó-helyreigazítási kötelezettséggel akkor, ha egy közérdeklődésre számot tartó ügyben az abban mérvadóan nyilatkozni jogosult személy által elmondottakról szöveghűen számol be. Ezzel egyezően foglalt állást az Alkotmánybíróság a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatában.

Más a helyzet akkor, ha az alperes valótlan tények híresztelését akként valósítja meg, hogy az általa választott témában, általa választott riportalany elmondását teszi közzé, tekintettel arra, hogy ilyenkor a sajtószervnek lehetősége van kiválasztani, hogy milyen témában kit nyilatkoztat és ezen nyilatkozatot tetszés szerint megvágva közölheti a nézőkkel.

Kiemelte, hogy a szóvivő által elmondottak egyébként sem indokolják sajtó-helyreigazítás közzétételét. Nem volt szükséges a NAV Dél-alföldi Regionális Igazgatóságának a megkeresése a gyanúsítás közlése céljából, tekintettel arra, hogy a felperesi képviselő a gyanúsítás lényegét a tárgyaláson ismertette. Abban az szerepel, hogy a felperes bünszervezetben és üzletszerűen, 3 milliárd forint értékre elkövetett költségvetési csalással gyanúsítható alaposan. Az erről szóló - a valóságnak és az ügy állásának megfelelő - tájékoztatás a riport elején el is hangzik. Ezt követően szerepel a ... szóvivő nyilatkozata, amelyet a PK 12. számú állásfoglalásra tekintettel a teljes riporttal kontextusban akként kell értelmezni, hogy az általa elmondott szöveget a néző már úgy hallja, hogy korábban az ügy állásáról értesült. A sérelmezett kijelentések tehát nem keltik azt a hamis képzetet, hogy a cselekmény elkövetése már elbírált tény. A ... kifejezés olyan értékítélet, amellyel a szóvivő a felperest és gyanúsított-társait minősíti. Tekintettel arra, hogy a gyanú tárgya valóban bünszervezetben való elkövetés, a kijelentés kirívóan okszerűtlennek, megalapozatlannak nem tekinthető.

A szóvivő ezt követően felveti, hogy mi lett a 3 milliárd forint sorsa, majd saját álláspontját fejti ki, mely szerint ez a pénz nemcsak magánszemélyek bankszámlájára került, hanem azt pártfinanszírozásra is fordították. Ez a tényekből levont következtetés, nem pedig határozott tényállítás és nem is hamis látszateltetés. Véleménynyilvánítás esetén pedig sajtó-helyreigazításnak nincs helye.

A pernyertesség-pervesztesség arányát mérlegeléssel 50-50%-ban állapította meg. A Pp. 81. § (1)

bekezdése alapján rendelkezett a perköltség viseléséről.

Az ítélettel szemben a felperes és az alperes is fellebbezéssel éltek.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a kereseti kérelmének teljes mértékben való helyt adást, az alperesnek - a csatolt ügyvédi megbízási szerződés alapján - perköltségben marasztalását kérte.

Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

Előadása szerint az alperesnek mind az Smtv. 12. § (1) bekezdése, mind a PK 14. számú állásfoglalás I. pontja alapján a "klasszikus" híresztelés miatt fennáll a bizonyítási és sajtó-helyreigazítási kötelezettsége. Felelősségét nem annullálja, hogy egy sajtótájékoztatóról utólag, szerkesztett tartalomban, nem pedig élőben beszámolt. A perbeli műsorban álláspontja nem került megjelenítésre, annak lehetőségét fel sem ajánlották számára.

Azon - a kereset 3) pontjában - sérelmezett állítás vonatkozásában, hogy létezne ún. ..., amely elcsalt 3 milliárd forintot, továbbá azon kereseti kérelme (4) és 5) pont) tekintetében, hogy az alperes azt a való tény, hogy **felperes neve** szemben 3 milliárd forint összegű költségvetési csalás gyanúja miatt folyik eljárás, továbbá, hogy **felperes neve** szoros baloldali kötődése van, és bal oldali pártok és baloldali politikusok jogi képviselőt látja el ügyvédként, abban a hamis színben tüntette fel, mintha a gyanú szerinti bűncselekményből származó pénzek magánszemélyek bankszámlájára és baloldali pártok páncélszekrényébe kerültek volna annak érdekében, hogy ily módon oldják meg ezeknek a pártoknak a finanszírozását, az elsőfokú bíróság jogellenesen, tévesen értelmezte a PK 14. számú állásfoglalást, az Smtv. 12. §-át, az Alaptörvény 28. cikkét, valamint a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltakat.

Sajtó-helyreigazításnak az olyan valótlan tartalmú, a való tényeket hamis színben feltüntető sajtóközlemény miatt is helye van, amely egyébként híven közli más személy (szerv) tényállítását, nyilatkozatát, vagy átveszi más szerv közleményét.

Jelen per tárgyát egy szerkesztett (utólag megvágott) alperesi hírműsorban elhangzott mondatok, nem pedig a 34/2017. (XII. 11.) AB határozat rendelkező részében hivatkozott "közéleti szereplők sajtótájékoztatóján a közügyek vitájában egymást érintően tett kijelentésekről" élőben elhangzottak képezik, továbbá az alperes nem biztosította részére a jóhírnevét sértő tényállítások cáfolatának, a válaszadásnak a lehetőségét.

Az alperes fellebbezésében szintén az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a felperes keresetének elutasítását, a felperes perköltségben való marasztalását kérte.

Előadása szerint az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértést valósított meg, megsértette a Pp. 3. § (5) bekezdésében foglalt szabad bizonyítás elvét. A Pp. 166. § (1) bekezdése szerint az egyik lehetséges bizonyítási eszköz a tanúvallomás. A Pp. 167. § (1) bekezdésében és 345. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelően bejelentette **tanú2** és **tanú1** tanúkat és idézhető címüket, tényállításait bizonyítani kívánta.

A tanúk meghallgatására vonatkozó indítványt az elsőfokú bíróság jogszerűtlenül mellőzte, különös tekintettel arra, hogy olyan személyekről van szó, akik a kifogásolt közlésben szereplő eseményekről közvetlen tudomással bírnak. Az elsőfokú bíróság hivatkozásával ellentétben **tanú2** a 70.P.23.487/2017. számú eljárásban tanúként nem került meghallgatásra.

A tényállás így feltáratlan maradt, emiatt szükséges a bizonyítási eljárás kiegészítése.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat tévesen, okszerűtlenül mérlegelte. Azon - az 1) pontban - kifogásolt közlés vonatkozásában, mely szerint a ...-nél diákok nevén felnőttek is dolgoztak, ellenkérelmében - a valóság igazolására - több bizonyítékot is megjelölt: csatolta **tanú2** korábbi

nyilatkozatát, valamint kérte tanúkénti meghallgatását.

A felperes sem vitatta, hogy az "..." elnevezésű zárt Facebook-csoportnak majdnem 900 tagja van. A kifogásolt riportban ... is megerősítette azt a következtetést, hogy majdnem 900 ember fizetés nélkül maradt. A zárt csoport célja, belépési feltételei, küldetése és taglétszáma alapján alapos az a következtetés, hogy majdnem 900 maradtak fizetés nélkül.

Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte **tanú2** a nyilatkozatát, amely többek között azt tartalmazza, hogy a "nem mindenki jelentkezik a zárt Facebook-csoportba, és az elbeszélgetések alapján, a károsultakkal való egyeztetések alapján azt lehet látni, hogy többezren vannak..." valamint, hogy "10.000 és 1000 között valahol". A nyilatkozat cáfolja a kifogásolt közlésben foglaltakat, a károsultak számát illetően konkrét adatot nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság tévesen értékelte **tanú1** a 70.P.23.487/2017. számú eljárásban tett vallomását, mivel a tanú többek között azt adta elő, hogy személyes tapasztalatai alapján valós az az állítás, hogy több ezer károsult van. Erre tekintettel a 2) pontban kifogásolt közlés valóságtartalmát bizonyította.

Az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjában foglaltakat, tekintettel arra, hogy az átlagnéző számára a károsultak pontos számában való tévedés a nagyságrendre tekintettel nem hamisítja meg, illetve nem tünteti fel hamis színben a valóságot, így az lényegtelen tévedések minősül.

A felperes öt közlés miatt kért helyreigazítást, amelyből az elsőfokú bíróság csak kettőnek adott helyt, így a felperes túlnyomórészt pervesztes lett, így a felek 50-50%-ban történő marasztalása a perköltségben alaptalan.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet alperes által megfellebbezett részének helybenhagyását, az alperes perköltségben marasztalását kérte.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság eljárásjogi hibákat nem követett el, érdemben helyesen indokolta **tanú2** és **tanú1** tanúkénti meghallgatásának a szükségtelenségét, a Pp. 163. § (3) bekezdésére is figyelemmel.

A büntetőeljárásnak nem tárgya néhány tucat diákmunkás bére kifizetésének elmaradása.

Jogerős ítéletek igazolják, hogy **tanú2** és **tanú1** semmilyen alperesi közlést nem tudnak igazolni. Hivatkozott a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.419/2017/16. és 32.Pf.20.242/2018/7. számú ítéletében kifejtettekre.

A felperes fellebbezése alaptalan, az alperes fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy az elsőfokú bíróság - az első fokon hozott ítélet indokolásában a 2) kereseti pontban kifogásolt közlés tekintetében rögzítettekkel ellentétben - a 70.P.23.487/2017. számú ügyben **tanú2** tanúkénti meghallgatását nem foganatosította, a 2017. november 22. napján tartott tárgyaláson való megjelenését ugyanis **tanú2** - külföldön tartózkodására tekintettel - kimentette, részéről csupán okiratok csatolására került sor.

Iratellenes az az elsőfokú bírósági megállapítás is, hogy az alperes semmiféle bizonyítékot nem jelölt meg azon, az 1) pontban sérelmezett állítás valóságának alátámasztására, mely szerint a ...-nél és kapcsolódó vállalkozásainál diákok nevén felnőttek is dolgoztak, így kerülve ki a járulékfizetési kötelezettséget. Az alperes ugyanis a 4. sorszámú ellenkérelmében e vonatkozásban is indítványozta **tanú2** tanúkénti meghallgatását.

Mindezek azonban nem valósítottak meg olyan lényeges eljárási szabályszegést, amely az elsőfokú ítélet Pp. 252. § (2) bekezdés szerinti hatályon kívül helyezését indokolta volna, hatályon kívül helyezésre a bizonyítás nagyobb mértékű kiegészítése miatt sem volt szükség. [Pp. 252. § (3) bekezdés] A bizonyítás kiegészítése a másodfokú eljárásban lehetséges volt, a Fővárosi Ítéltábla - az 1/2014. (VI. 30.) PK vélemény 3. pontjában írtakat szem előtt tartva - foganatosította **tanú2**

tanúkenti meghallgatását és az első fokon hozott határozatot érdemben bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntésével - a másodfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás eredménye alapján - a másodfokú bíróság nem teljes mértékben értett egyet.

A tanú meghallgatásának eredményeként a Fővárosi Ítéltábla a tényállást azzal egészíti ki, hogy **tanú2**, mint a ... elnöke **felperes neve** felperessel, a ... képviselőjével többször egyeztetett, ezen alkalmakkor kérve a felperest a felnőttek diákok helyén, nevén való alkalmazása tekintetében kialakult gyakorlat abbahagyására.

A felperes által sérelmezett egyes közlések vonatkozásában a Fővárosi Ítéltábla az alábbiakra mutat rá.

1) A diákok nevén felnőttek foglalkoztatására vonatkozó kijelentés valóságát **tanú2** tanúvallomása alátámasztotta. A tanú a felperessel többször is egyeztetett - egészen a 2000-es évek végéig -, ezen alkalmakkor kérve őt a felnőttek diákok nevén való foglalkoztatásának és egyéb szabálytalanságoknak az abbahagyására.

Kétségtelen, hogy a felperes és a tanú is jelezte, hogy a felperesi jogi képviselő fegyelmi eljárást kezdeményezett a tanúval szemben a Budapesti Ügyvédi Kamaránál. Ezt azonban a másodfokú bíróság nem értékelte olyan körülményként, ami a szavahihetőségét, érdektelenségét megkérdőjelezné. A tanú a hamis tanúzás törvényes következményeire való figyelmeztetést követően tette meg vallomását, előadása igazolta azt, hogy a felperesi cégnél, az ahhoz kapcsolódó vállalkozásoknál diákok nevén felnőtteket foglalkoztattak.

Az „így kerülve el a járulékfizetési kötelezettséget” szövegrész a másodfokú bíróság megítélése szerint olyan véleménynyilvánítás, a való tényekből levont, okszerűtlennek nem tekinthető következtetés, amely helyreigazítás alapjául - a PK 12. számú állásfoglalásban írtaknak megfelelően - nem szolgálhat.

2) Az „...” elnevezésű Facebook-csoport tagjainak számával kapcsolatos hamis látszateltetés tekintetében a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által kifejtetteket mindenben osztotta. Az első fokon eljáró bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a Facebook-csoport tagjainak száma a károsultak tényleges számát önmagában nem igazolja, ahogyan **tanú2** tanúvallomása sem. **tanú2**, a károsult diákok képviselőjét ellátó ügyvéd tanúvallomásában azon diákok számát jelölte meg, akik részére meghatalmazást adtak. A felperesnek a ... alá „beszervezett” diákok számára vonatkozó korábbi előadása alapján jutott arra a következtetésre, hogy a károsultak száma több ezer, illetve 1.000 és 10.000 fő között lehet. Ennek alapján tette meg az adásában is a nyilatkozatát. Ez a vallomás ugyanakkor - konkrétumok hiányában - sem a károsultak számát, sem a károsultak létszám nagyságrendjét nem támasztotta alá. A rendelkezésre álló adatok szerint vannak károsultak, számuk azonban pontosan nem ismert, a 900 fő azonban nagyságrendileg is olyan tévedés, pontatlanság, amely sajtó-helyreigazítást alapoz meg.

3)-4) A ... létezésére, a hárommilliárd forint elcsalására vonatkozó állítások tekintetében a másodfokú bíróság arra mutat rá, hogy a szövege sajtótájékoztatóján elhangzottak pontos tartalma nem áll rendelkezésre. A sérelmezett két állítás a hírolvasó részéről hangzik el, csak ezt követően kerül bejátszásra a sajtótájékoztató anyaga, melyen a szövege az 5) pontban kifogásolt kijelentést teszi. Ebből következően nem dönthető el az, hogy az alperesek szöveghűen számoltak-e be a sajtótájékoztató elhangzottairól.

Helytállóan mutatott rá ugyanakkor az elsőfokú bíróság arra, hogy az alperesek ettől függetlenül sem kötelezhetőek sajtó-helyreigazításra ezen állítások vonatkozásában, tekintettel arra, hogy a műsorszám elején a nézők tájékoztatást kapnak arról, hogy a felperessel szemben ügyészeti nyomozás van folyamatban, ismertetésre kerül a gyanúsítás tárgya is. A ...-szövege által elmondottak „összefoglalásakor” a közönség már ezen ismeretek birtokában van, a sérelmezett

kijelentések nem keltik azt a hamis képzetet, hogy már elbírált tények ismertetésére került sor. Az alperesek a PK 14. számú állásfoglalásban foglaltaknak megfelelően számoltak be a felperessel szemben folyó büntetőeljárás állásáról, a kereset elutasítására e tekintetben jogszerűen került sor.

5) A ... szövivő által a sajtótájékoztató keretében elmondottakról, miszerint „Joggal merül fel az a kérdés..., hogy valójában az elcsalt összegek nemcsak magánszemélyeknek a számlájára kerültek, hanem a baloldali pártok páncéljába is annak érdekében, hogy ily módon oldják meg ezeknek a pártoknak a finanszírozását.”, az alperesek - ahogyan arra az elsőfokú bíróság helyesen rámutatott - a 34/2017. (XII. 11.) AB határozatban foglaltaknak megfelelően adtak hírt, helyreigazítás elrendelésére e vonatkozásban sincs lehetőség. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakra csupán visszautal. Tekintettel arra, hogy a felperes a műsor sugárzásának idején előzetes letartóztatásban volt, az alperestől nem volt elvárható, hogy őt az ügygel kapcsolatosan az alperes megnyilatkoztassa.

A fentiek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az alperesi fellebbezés részbeni eredményessége folytán módosult a pernyertesség, pervesztesség aránya az elsőfokú eljárásban is, az 90-10%-ban állapítható meg a felperesre terhesebben. Ennek megfelelően a felperes köteles az alperes részére - a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján - első- és másodfokú perköltség megfizetésére. Az alperes perköltsége jogi képviselője munkadíjából áll, melyet a Fővárosi Ítéltábla a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) és (5) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján mérlegeléssel állapított meg.

A felek pernyertességük, pervesztességük arányában kötelesek viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az Itv. 39. § (1) bekezdés b) és c) pontja, 42. § (1) bekezdés a) pontja és 46. § (1) bekezdése alapján számított 36.000 forint kereseti és 48.000 forint fellebbezési illetéket is a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésének megfelelően.

Budapest, 2018. július 5.

. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Éva s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő